

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Fényes László*
 Cím: *A legegyszerűbb temetés*

Forrás: *Az Est*

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1917"

Személy

Bp.
(Helv)

1917 III/11
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

A legegyszerűbb temetés

— Az Est tudósítása —

Kovács Károlynét egy jólelkű paraszt fuvaros Soroksárpéterről január 8-ikán ingyen hozta be a Szent István-kórházba. Az ekekor a dunya alól még hat gyermek feje nézett ki. A kórház kapujában bucsuztak el anyjuktól és egymástól.

A tizenegy éves Béla és a három éves Jenő mindjárt átmentek a gyermekmenhelyre s onnan Gömör-megyébe, Felsőpelsőre.

A tíz éves Bertl egy ismerős, jólelkű ápolónő vette magához, a ki a Pénzügyügyi Tisztviselők kórházában ápolással keresi a kenyerét.

A tizenégy éves Károly tanonc-nak ment a Külső Váci-ut 119. számú gyárba.

A nyolc éves Margitot egy jószívú uriaszony vette magához.

A négy éves Árpád szintén nem ment messze, minthogy lázas volt, csak a szomszédba: a Szent László-kórházba.

Kovács Károlyné, a ki igen rendezés és jóra való asszony volt, mindjárt a felvétel után megírta a galiciai fronton küzdő hadbavonult urának: »Kedves férjem, tudatlak, hogy a gyermekek... stb., stb. Igen nagyon köhögők és vért hányók, a viszontlátásig sokszor öl és esőkel.«

Előbb a Kis Árpád hajt meg a Szent László-kórházban. A temetésre a Soroksárpéterin jószívú emberek-nél padláson maradt butormaradvá-

nyok ára ment fel. A családot a temetésen Károly tanonc képviselte, Kovács Károlyné, az anya, a temetés ideje alatt az olvasót morzsolta.

A doktorokat a Szent Istvánban akkor kérte meg Kovácsné, hogy sziveskedjenek az életet benne addig tartatni, a míg az ura hazajön a harc-térről, mivelhogy ő néki a gyermekekkel be kell számolni. Most is megírta: Kedves férjem, tudatlak, hogy a kis Árpád stb., stb.

A szíves kérésnek a doktorok, minden jóakarátuk dacára, nem tehettek eleget és a Szent István-kórház február 6-án jelelt: »Soroksárpéteri illetőségű Kovács Károlyné, a ki január hó 8-án nyert felvételt, 1. hó 5-én meghalt. A mennyiben temetése felől gondoskodás nem történnék, a hulla az anatómiai intézetbe fog elszállítatni.«

A jószívú uriaszony, a kinél Margitka van, pedagógikus szempontokból nem akarta, hogy az anyjuk haláláról értesült gyermekek majd csak két hét múlva tavanyuvides ládába elcsomagoltan tudják anyjuk holttestét s hogy ne adhassák meg anyjuknak a végtisztességet. Mert a grátsnál sok ládat visznek ki egyszerre, este, közös sírba. Elment tehát az uriaszony több temetkezési intézet-hez, hogy a legolcsóbb, egyszerű temetést adják Kovács Károlynének, ő fizeti, magának sincs vagyona.

A legolcsóbb temetésről, a melynek

egyszerűbbet, mint a temetkezés, rendezők magukat kifejezik: nem szolgáltatnak ki, itt következik a számla:

Szent István Temetkezési Intézet, Budapest, IX., Üllői-ut 121. sz.

Beszertelés	16.20 K
Sírhely és harang	4.— »
Derékalj, matrac	10.— »
Mosás, felöltöztetés	8.— »
Koporsó fekete szín	50.— »
Koporsó felirata	4.— »
Szemfödél fekete	2.— »
Fejvánkos	15.— »
Sírkereszt keményfából	6.— »
Halottas kocsis fekete kétfogatú, nyitott	8.— »
Halottvivő ember	35.— »
	2.— »

Összesen.. 180.20 K

Fizetve, tisztelettel Szent István Faludi Henrik.

A legegyszerűbb temetésről lévén egyszerű fekete lepellel bevont rászó, én most a legegyszerűbb kérdést valait állítani, hogy ezen a címen intézem a kormányhoz és a főváros-külön meg ne zavarolhassák a szegény embert?

hadisegélyes család vagy temetés nélkül földeltesse el családtagját, vagy 180 korona 20 fillért adjon ki, süket?

mert ennél egyszerűbben és olcsóbban nem lehet temetni. Tetszik látni: egy szál virág, vagy egy szál fátol minesen számítva s a fenti költséket már nem lehet szétválasztani.

Nem beszélek én itt most a »gratistemetés«, az anatómiai intézet kogyeletsértő hullakezeléséről és nem beszélek a fent ismertetett tételek micsodaságáról. A tények való igazára mutatva, csupán azt állítom,

hogy ennél olcsóbban, ha megesszük az család, akkor sem tudja eltemetni családtagját. Kérdezem tehát: honnan vegyék reá a pénzt? Következésképpen kérdeznem kell, — immár a háboru alatt harmadszor tessziük szövé a temetkezés ügyét — miért kell a fővárosban külön két lónak kivinni minden szegény ember holttestét a tízennégy kilométerre levő temetőbe? Anyai jó áll rendelkezésre, hogy ezt a luxust megengedhetjük? Nem kellett volna-e már régen a város tulajdonát képező villamos vasutat erre a célra felhasználni? Nem kellett volna-e már régen egy-egy haszontalan üzem helyett fakoporsós és gyálforgácsaiból, fejpáncs és derékaljüzemet, szóval hatósági temetkezést csinálni? És minden kórház vagy temető halottasházában

Legeslegvégső kérdés: hova méltólatnak lenni kötelességérzésüket?

Fényes László.